



Mravenec

Mravenčí listy

3/2019



Tento měsíc slaví
narozneniny 23. 3. Jan K.
a 25. 3. Monika



Svátek slaví 3. 3. Kamil,
6. 3. Miroslav a 19. 3.
Josef

Milí čtenáři, při četbě nového vydání Mravenčích listů 3/2019, bychom si spolu s Vámi chtěli připomenout a oslavit některé významné dny měsíce března. Jsou mezi nimi svátky známé i méně známé a slaví se nejen u nás v ČR, ale i po celém světě.

<u>1. 3.</u>	Mezinárodní den omylů v kalendáři (30. 2.)
<u>2. 3.</u>	Mezinárodní den boje spisovatelů za mír
<u>6. 3.</u>	Den jódu
<u>8. 3.</u>	Mezinárodní den žen
<u>8. 3.</u>	Světový den ledvin
<u>10. 3.</u>	Evropský den památky obětem terorismu
<u>11. 3.</u>	Evropský den mozku
<u>15. 3.</u>	Světový den spotřebitelských práv
<u>15. 3.</u>	Mezinárodní den proti policejní brutalitě
<u>18. 3.</u>	Mezinárodní den nenávisti
<u>19. 3.</u>	Mezinárodní den invalidů
<u>20. 3.</u>	Světový den divadla pro děti a mládež
<u>20. 3.</u>	Světový den frankofonie
<u>21. 3.</u>	Mezinárodní den zdravého spánku
<u>21. 3.</u>	Světový den poezie
<u>21. 3.</u>	Mezinárodní den za odstranění rasové diskriminace
<u>22. 3.</u>	Světový den vody

<u>23. 3.</u>	Světový den meteorologie
<u>24. 3.</u>	Světový den boje proti tuberkulóze
<u>24. 3.</u>	Den Horské služby v ČR
<u>27. 3.</u>	Světový den divadla
<u>28. 3.</u>	Den učitelů v ČR

1. 3. Mezinárodní den omylů v kalendáři (30. 2.)

Lidé nejsou neomylní, ale že bychom nutně museli slavit lidské omyly, to snad ani radši ne. Jistě má každý z nás i takové, na které by rád zapomněl. Omyly se dějí všude, a to i v kalendáři. A právě omyly v kalendáři mají 30. února svůj den. Že se vám toto datum zdá poněkud divné... máte pravdu, vždyť 30. února neexistuje! A právě proto tento den uvádíme až na datum 1. března, protože kdyby 30. únor existoval, tak by připadl právě na tento den. Skoro se divím, že tento den nevzešel z dílny Járy Cimrmana.

2.3. Mezinárodní den boje spisovatelů za mír

Z názvu mezinárodního dne boje spisovatelů za mír vyplývají jeho význam. Tento den má za úkol prosazovat svobodu slova, která stále v mnoha zemích není a lidé jsou trestáni za svá slova. V některých státech dokonce trestem smrti. Den spisovatelů za mír vyhlásil PEN klub, který je mezinárodní organizací sdružující spisovatele - lidi kteří bojují za mír perem.

8.3. Mezinárodní den žen

Mezinárodní den žen, který většina z nás zná pod zkratkou

MDŽ vznikl díky stávce švadlen roku 1908. Právě švadleny z New Yorku stávkovaly za zlepšení životních podmínek. Cílem tohoto boje bylo získání volebního práva pro ženy. Následoval boj za rovnoprávnost a spravedlnost a samozřejmě za mír. V průběhu dějin se oslavy měnily, v živé paměti máme například socialistickou propagandu a nezapomenutelné karafiáty, chlebičky, mýdlové kazety apod. Od roku 1990 není v ČR MDŽ oficiálním svátkem, přesto se mnohých rodinách slaví. A jeho význam si připomínají i na celém světě.

28.3. Den učitelů v ČR

Celosvětově se slaví den učitelů až 5. října, ale v České republice připadá tento den právě na 28. března, kdy si připomínáme výročí narození Jana Ámose Komenského (28.3.1592). Součástí oslav je i každoroční předávání cen a vyhlašování výsledků ankety Zlatý Ámos pro nejlepší učitele.

Zdroj: Centrum.cz

**Co zachytil objektiv
Mravence.**

Prohlédněme si foto s tematikou
přicházejícího jara.



Foto Milan Pulec

Proč se slaví MDŽ?

Ačkoli se mezinárodní den žen (MDŽ) slaví každý rok 8. března, základní myšlenka tohoto svátku není dnes už tolik známá. Přinášíme článek, který objasňuje původ tohoto svátku a zamýšlí se nad jeho významem v dnešní době.



Pro některé muže je 8. březen dnem, kdy koupí květinu či čokoládu své přítelkyni, manželce či kolegyni, nebo jim alespoň popřejí, pokud vůbec. Proč však v tento den obdarovávají své drahé polovičky už dnes ví jen málokdo z nich a nevědí to dokonce ani ženy samy.

Nejčastěji bývá tento den spojován s československým socialistickým režimem, čemuž bezpochyby přispěly okázalé slavnosti 8. března na počest žen, typické především rudými karafiáty, oslavami na pracovišti a verši představitelky Svazu žen. Právě kvůli spojení s bývalým režimem přestali v současné době někteří tento den slavit, neboť se podle nich jedná pouze o uměle vytvořený komunistický svátek. Skutečnost je ale jiná.

Počátky tohoto významného dne sahají hlouběji do historie, mnohem dále, než vůbec komunistické hnutí vešlo u nás ve známost.

Mezinárodní den žen se slaví už od počátku 20. století, s komunistickým režimem v Československu jeho vznik nesouvisí. Původní základní myšlenkou MDŽ je občanská a politická rovnoprávnost mužů a žen, zapojení žen do rozhodovacích procesů, zavedení volebního práva pro ženy a odstranění genderové diskriminace. MDŽ by tedy neměl být spojován s komunismem, ale s mnohaletým mezinárodním bojem za ženská práva a rovnoprávnost mužů a žen. Jako takový je MDŽ důležitým dnem každoročně připomínajícím nikoli éru komunismu, ale boje žen za svá práva.

Vznik a vývoj MDŽ

V roce 1908 se tak sešlo několik tisíc žen a pochodovalo ulicemi v New Yorku. Demonstrovaly za zkrácení pracovní doby, zvýšení mezd, volební právo a za politická a hospodářská práva pro ženy. Od tohoto roku se pak ve Spojených státech začal slavit poslední únorovou nedělí „Národní den žen“. V Evropě byl Den žen zaveden o dva roky později, v roce 1910, na druhé mezinárodní konferenci socialistických žen v Kodani, kdy se z tohoto dne stal mezinárodně oslavovaný den na návrh Clary Zetkinové, německé socialistky a zakladatelky dělnického ženského hnutí. Clara Zetkinová prosadila pořádání mezinárodního svátku za účelem boje za volební právo žen. V Kodani tak došlo k proklamování Mezinárodního dne žen na počest boje žen za svá práva a hlavně dosažení volebního práva pro ženy. Poprvé se ženy takto organizovaně sešly o rok

později, v roce 1911, v několika evropských zemích, mimo jiné také v Rakousko-Uhersku.

Zdroj: padesatprocent.cz

1. 4. Apríl

Apríl je označení pro první dubnový den – 1. duben. Původem může být již íránský svátek Sızdah be-dar. Už od 16. století je apríl spojen s různými žertíky a drobnými zlomyslnostmi, např. u novinářů pak dovoluje tradice překročit rámec serióznosti a vypustit tzv. kachnu, resp. hoax. Problém pak nastává, že lidé neberou vážně ani některé vyložené seriózní články. Předpokládá se, že svátek vznikl jako reakce na změnu ročního období ze smutné zimy na veselejší jaro. V některých případech se apríl koná současně i 30. dubna, ale tento den již není tolik rozšířen.

Apríl v Česku

Nejedná se o původní český svátek, ale přišel do Česka ze zahraničí a rychle zdomácněl. První písemná zmínka v Česku apríl zmiňuje v roce 1690 a zápis pochází od Bartoloměje Chrystellia z Prahy. V dřívějších dobách se jako oběti žertíků stávali známí a příbuzní, kterým se posílaly nápady na nákupy neexistujících věcí jako např. ohýbák na cihly, bublinka do vodováhy, závit M0, apod.

Zdroj: Wikipedia.cz

24. – 25. května budou volby do Evropského parlamentu



Členské státy Evropské unie

(pokračování)

Finsko



Finská republika (zastarale Čuchonsko, finsky *Suomen Tasavalta*, švédsky *Republiken Finland*) je severská země v severovýchodní Evropě, kterou omývá Baltské moře na jihozápadě, Finský záliv na jihovýchodě a Botnický záliv na západě.

Hlavní město: Helsinky



Mezinárodní předvolba: +358

Prezident: Sauli Niinistö

Počet obyvatel : 5 535 400

Měna: Euro

Rakousko



Rakousko, oficiální název Rakouská republika, německy Republik Österreich, je vnitrozemská spolková republika ležící ve střední Evropě. Skládá se z devíti spolkových zemí. Hraničí s Lichtenštejnskem a Švýcarskem na západě, s Itálií a Slovinskem na jihu, s Maďarskem a Slovenskem na východě a s Českem a Německem na severu.

Hlavní město: Vídeň



Mezinárodní předvolba: +43

Prezident: Alexander Van der Bellen

Počet obyvatel : 8 754 413

Měna: Euro

Švédsko



Švédsko (oficiálně *Švédské království*), švédsky Sverige [svær:je], je jedním ze severovýchodních států na Skandinávském poloostrově v severní Evropě. Švédsko hraničí na západě s Norskem, na východě s Finskem a na jihu je spojeno s Dánskem unikátním mostem-tunelem přes průliv Öresund.

Hlavní město: Stockholm



Mezinárodní předvolba: +46

Král: Karel XVI. Gustav

Počet obyvatel : 10 182 291

Měna: Švédská koruna

Česko



Česko, úředním názvem Česká republika, je stát ve střední Evropě. Samostatným státem se Česká republika stala 1. ledna 1993, přičemž navazuje na tradice státnosti Československé republiky, Českého království, Českého knížectví a Velké Moravy, sahající do 9. Století

Hlavní město: Praha



Mezinárodní předvolba: +420

Prezident: Miloš Zeman

Počet obyvatel : 10 578 820

Měna: koruna česká

Estonsko



Estonsko (estonsky Eesti), oficiálním názvem Estonská republika (*Eesti Vabariik*) je území a stát v severní Evropě, nejsevernější z pobaltských zemí. Jde o přímořský stát, jehož hranici tvoří z větší části Baltské moře; 80 km široký Finský záliv na severu je odděluje od Finska, přibližně 300 km moře je na západě dělí od Švédska.

Hlavní město: Tallinn



Mezinárodní předvolba: +372

Prezident: Kersti Kaljuladová

Počet obyvatel : 1 306 574

Měna: Euro

Kypr



Kypr (řecky Κύπρος, Kýpros; turecky Kıbrıs), oficiálním názvem Kyperská republika (řecky Κυπριακή Δημοκρατία, Kypriakí Dīmokratía; turecky Kıbrıs Cumhuriyeti), je euroasijský ostrovní stát nacházející se ve východní části Středozemního moře, východně od Řecka, jižně od Turecka, západně od Sýrie a severně od Egypta.

Hlavní město: Nikósie



Mezinárodní předvolba: +357

Prezident: Nicos Anastasiades

Počet obyvatel : 1 183 662

Měna: Euro

Básník (pokračování)

Karel Čapek

Hrabal se ve všech kapsách a vytahal množství obálek, účtů a jiných takových hadrů. „Ne, tohle to není,” brumlal, „tohle taky ne – Počkejme, snad je to tohle,” mínil pohřížen v pozorování rubu jakési obálky. „Ukažte mi to,” řekl dr. Mejzlík shovívavě. „To nic není,” bránil se básník. „Ale jestli chcete, já vám to přečtu.” Načež vykuliv nadšeně oči a zpěvavě protahuje dlouhé slabiky recitoval: „marš tmavých domů ráz dva zastavit stát úsvit na mandolínu hrá proč dívka proč se červenáš pojedem vozem 120 HP na konec světa nebo do Singapore zastavte zastavte vůz letí naše velická láska v prachu leží dívka zlomený květ labutí šije řadra buben a činely proč tolik pláču.” A to je celé,” prohlásil Jaroslav Nerad. „Prosím vás,” řekl dr. Mejzlík, „co to má znamenat?” „No přece, to je to neštěstí s tím autem,” podivil se básník. „Copak tomu není rozumět?” „Myslím, že ne,” mínil dr. Mejzlík kriticky. „Já v tom jaksi nemohu poznat, že dne 15. července ve čtyři hodiny ráno v Žitné ulici přejelo auto číslo to a to šedesátiletou opilou žebračku Boženu Macháčkovou; raněná byla odvezena do Všeobecné nemocnice a zápasí se smrtí. O těchhle faktech se vaše báseň, pane, pokud jsem pozoroval, nezmiňuje. Tak.” „To je jen syrová skutečnost, pane,” děl básník mna si nos. „Ale báseň je vnitřní skutečnost. Báseň, to jsou volné, surreální představy, které skutečnost vyvolá v podvědomí básníka, víte? Takové ty zrakové a sluchové asociace. A těm má čtenář poddat,” prohlásil Jaroslav Nerad káravě. „Pak

tomu rozumí.” „Prosím vás,” vybuchl dr. Mejzlík. „Nebo počkejte, půjčte mi ten váš opus. Děkuju. Tak tu máme, hm: ‚Marš tmavých domů ráz dva zastavit stát.’ Tedy mně, prosím, vyložte –” „To je přece Žitná ulice,” pravil básník klidně. „Takové dvě řady domů, víte?” „A proč to není třeba Národní třída?” ptal se dr. Mejzlík skepticky. „Protože ta není tak rovná,” zněla přesvědčující odpověď. „Tak dál. ‚Úsvit na mandolínu hrá’ – No, dejme tomu. ‚Proč dívka proč se červenáš’ – Prosím vás, kde se tu bere ta dívka?” „Červánky,” řekl básník lakonicky. „Aha, promiňte. ‚Pojedem vozem 120 HP na konec světa’ – nu?” „To asi přijel ten vůz,” vysvětloval básník. „A měl 120 HP?” „To já nevím; to znamená, že jel rychle. Jako by chtěl letět až na konec světa.” „Ah tak. Nebo do Singapore – Proboha vás prosím, proč zrovna do Singapore?” Básník pokrčil rameny. „To už nevím. Třeba proto, že tam jsou Malajci.” „A jaký má vztah to auto k Malajcům? He?” Básník sebou stísněně vrtěl. „Možná, že ten vůz byl hnědý, nemyslíte?” řekl zahloubaně. „Něco hnědého tam jistě bylo. Proč by tam jinak byl Singapore?” „Tak vidíte,” řekl dr. Mejzlík, „ten vůz už byl červený, modrý a černý. Co si z toho mám vybrat?” „Vyberte si hnědý,” radil básník. „To je příjemná barva.” „Naše velická láska v prachu leží dívka zlomený květ,” četl dál dr. Mejzlík. „Ten zlomený květ, to je ta opilá žebračka?” „Přece nebudu psát o opilé žebračce,” pravil básník dotčen. „Byla to prostě žena, rozumíte?” „Aha. A co je tohle: ‚labutí šije řadra buben a činely.’ To jsou volné asociace?” „Ukažte,” řekl básník zaražen a naklonil se nad papír. „Labutí šije řadra buben a činely’ – co to má být?” „Na to

se právě ptám,” bručel dr. Mejzlík poněkud urážlivě. „Počkejte,” přemýšlel básník, „něco tam muselo být, co mně připomnělo – Poslouchejte, nepřipadá vám někdy dvojka jako labutí šije? Koukejte se,” a napsal tužkou 2. „Aha,” řekl dr. Mejzlík pozorně. „A co ta řadra?” „To je přece 3, dva obloučky, ne?” divil se básník. „Ještě tam máte buben a činely,” vyhrkl policejní úředník napjatě. „Buben a činely,” přemýšlel básník Nerad, „buben a činely... to by snad mohla být pětka, ne? Helejte,” řekl a napsal číslici 5. „To bříško je jako buben, a nahoře činely –” „Počkejte,” řekl dr. Mejzlík a napsal si na papírek 235. „Jste si tím jist, že to auto mělo číslo 235?” „Já jsem si vůbec žádného čísla nevšiml,” prohlásil Jaroslav Nerad rozhodně. „Ale něco takového tam muselo být – kdepak by se to tu vzalo?” divil se, hloubaje nad básnickou. „Ale víte, to místo je to nejlepší z celé básně.” * Za dva dny navštívil dr. Mejzlík básníka; básník tentokrát nespal, nýbrž měl tam nějakou dívku a marně sháněl prázdnou židli, aby ji policejnímu úředníkovi nabídl. „Já už zase běžím,” řekl dr. Mejzlík. „Já vám jen jdu říci, že to byl opravdu vůz číslo 235.” „Jaký vůz?” užasl básník. „Labutí šije řadra buben a činely,” vysypal jedním dechem dr. Mejzlík. „A Singapore taky.” „Aha, už vím,” děl poeta. „Tak vidíte, to máte tu vnitřní skutečnost. Chcete, abych vám přečetl pár jiných básní? Teď už jim budete rozumět.” „Až jindy,” řekl honem policejní úředník. „Až zase budu mít nějaký případ.”

Redakční rada: Milan Pulec, Edita Černá, Zdenek Kratochvíl